

[Ellemann-Jensen]

et af de ændringsforslag, som vi behandlede her forleden dag, at man finder den foreslåede løsning stram. Der er i hvert fald ikke fremkommet forslag, som på realistisk måde kunne have gjort løsningen strammere.

Men situationen er vel i dag den, at det er gratis at skyde ansvaret væk. Man risikerer hverken valg eller storkonflikt ved at stemme nej til lovforslagene eller ved at undlade at stemme. Men de partier, der i dag ikke vil være med til at bære ansvaret, vil der blive kaldt på igen, hvis den økonomiske udvikling forløber sådan, at det bliver nødvendigt med en yderligere opstramning af den økonomiske politik. Vi ser jo allerede i dag, hvordan nye problemer kommer til Danmark udefra, og derfor må vi appellere til de positive kræfter i de partier, der i dag ikke vil sige ja til regeringens indgreb. Vi må appellere til de positive kræfter om at forberede sig på den situation, hvor der igen kan blive brug for at vise politisk mod og handlekraft, og vi må opfordre regeringen til at berede jorden for et frugtbart samarbejde med de partier, der jo ellers plejer at være på plads, når vanskelige problemer skal klares.

Over hele landet oplever vi så i dag igen uro og protester imod regeringens indgreb i overenskomstsituationen. Vi oplever igen aktioner, der rammer samfundets svageste grupper, som rammer forældre, der er afhængige af at få deres børn passet i børneinstitutioner, rammer folk, der er henvist til at benytte offentlige transportmidler, rammer folk, der modtager ydelser fra det offentlige igennem det datanet, som nu i nogle dage har været lammet, altså alle samfundets svageste grupper, der bliver brugt som brikker i det spil imellem særinteresser, der har til formål at sikre den enkelte interessegruppe imod at bære sin del af de meget beskedne byrder, der med disse indgreb søges lagt på hele befolkningen.

Samtidig oplever vi trusler om aktioner mod den kollektive trafik ved kommende højtider og om aktioner af en ganske særlig karakter, fordi der nu bliver tale om aktioner rettet direkte imod loven.

Det er åbenbart blevet for let og for billigt at pleje egne interesser gennem sådanne såkaldt faglige aktioner, og det er jo samtidig blevet til et farligt udtryk for, hvor mange i det danske samfund der endnu ikke har fattet rækkevidden af de problemer, samfundet

er stillet og vil blive stillet over for i de kommende år. Samtidig er det udtryk for svigten af solidaritet med de mange arbejdsløse, hvis situation kun kan bedres gennem en løsning af landets grundlæggende økonomiske problemer.

Jeg vil gerne på venstres vegne her ved tredjebehandlingen give udtryk for, at vi ikke finder det rimeligt, at samfundet i længden accepterer sådanne aktioner, der kommer til at gå ud over de svageste grupper i samfundet, og som gennemføres med støtte af den langmodighed og tolerance, som er et så værdifuldt særkende ved det danske folkestyre. Vi vil ikke i længden roligt se på, at folkestyrets friheder bliver anvendt til angreb på folkestyrets bærende idé, nemlig solidariteten mellem samfundsgrupperne. Vi vil ikke stiltiende finde os i, at det er blevet en gratis fornøjelse at genere andre for at opnå fordele på deres bekostning.

Vi har i Danmark et tålmodigt fagretligt system, og vi har et socialt sikringssystem, som uden synderlig skelen til årsager søger at mildne virkninger. Det vil vi gerne blive ved med at have, men så må misbrug af disse systemer også høre op.

Venstre anbefaler at stemme ja til forslaget om indgreb på arbejdsmarkedet, der nu er til tredje behandling, og vi gør det på trods af en dyb og nedarvet uvilje mod at blande os i arbejdsmarkedets forhold. Vi gør det for at beskytte det danske samfund mod følgerne af nogle kræfter, som har fået lov til at løbe løbsk, og vi vil ledsage vores støtte til indgrebet med en stærk opfordring til arbejdsmarkedets parter om nu at benytte den kommende tid til i ro og mag at finde frem til nye forhandlingssystemer, som kan forhindre, at vi skal stå her igen om 2 år. Det danske samfund kan ikke være tjent med, at dets enkelte interessegrupper stiller sig så stejlt over for hinanden, så folketinget den ene gang efter den anden bliver tvunget til at gribe ind.

Ninn-Hansen (KF):

Mine bemærkninger skal dels være en advarsel, dels en appel til statsministeren, og det er en advarsel og en appel, der kommer fra et parti, der hele tiden gerne har villet tage medansvar og fortsat gerne vil.

Det er en opfordring til statsministeren om at forhindre, at vi med denne lovgivning gør